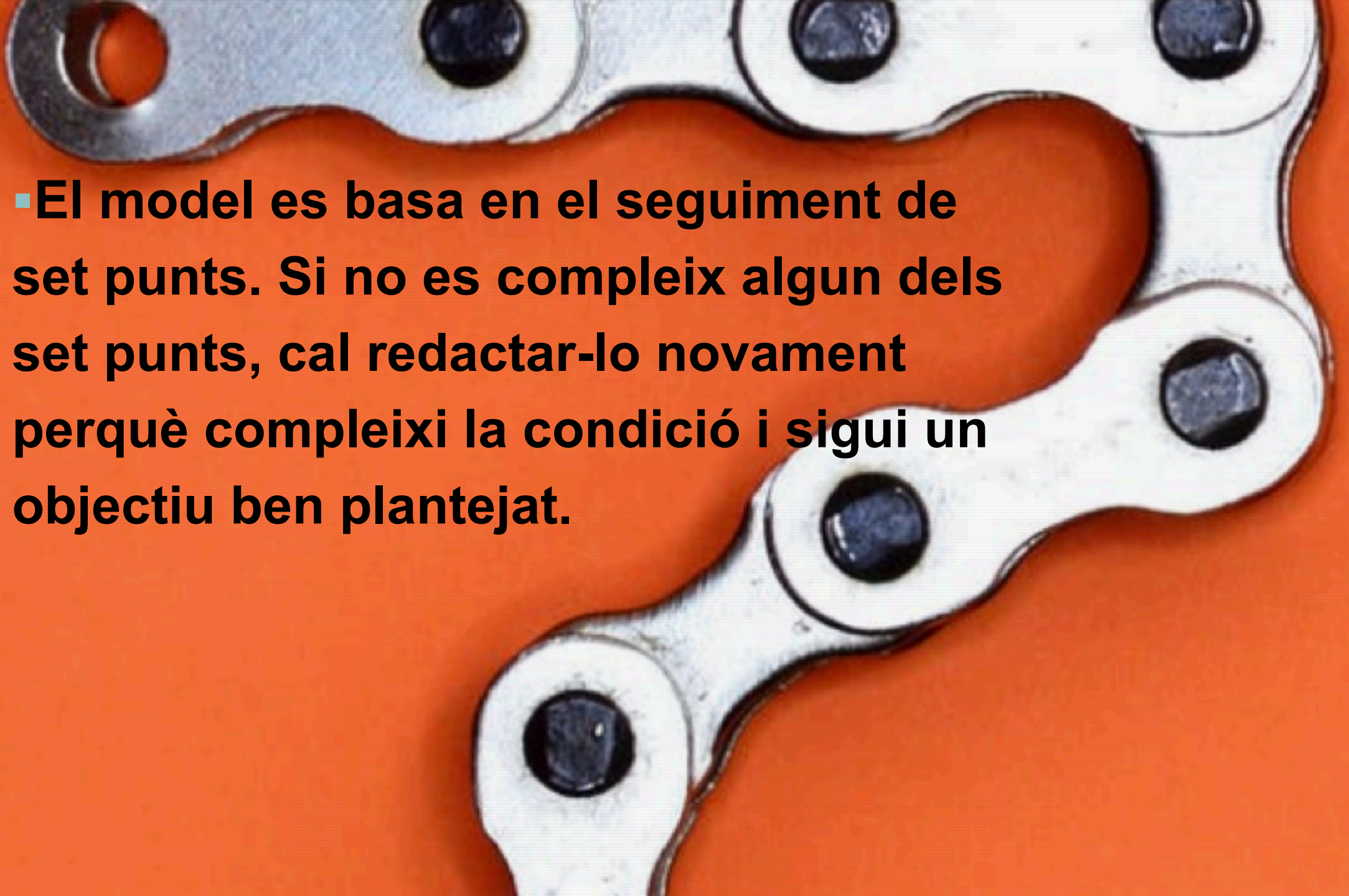

5.2. La motivació orientada a objectius o metes

Un dels impulsos més forts que tenim les persones per motivar-nos a l'acció és aconseguir un **objectiu** o **meta**. Els objectius són motivadors si estan plantejats de manera adequada. La **programació neurolingüística** (PNL) proposa un model per definir de manera correcta un objectiu o una meta, i així convertir-lo en motivador.

- **El model es basa en el seguiment de set punts. Si no es compleix algun dels set punts, cal redactar-lo novament perquè compleixi la condició i sigui un objectiu ben plantejat.**

1. Positiu

Pensa en allò que vols i no pensis en allò que no vols. Enunciat en positiu, sense començar amb «No vull que...». Exemple correcte: «El meu objectiu és estudiar Batxillerat i aprovar amb notable». Exemple incorrecte: «El meu objectiu és no suspendre el Batxillerat».

2. Sota la meva responsabilitat

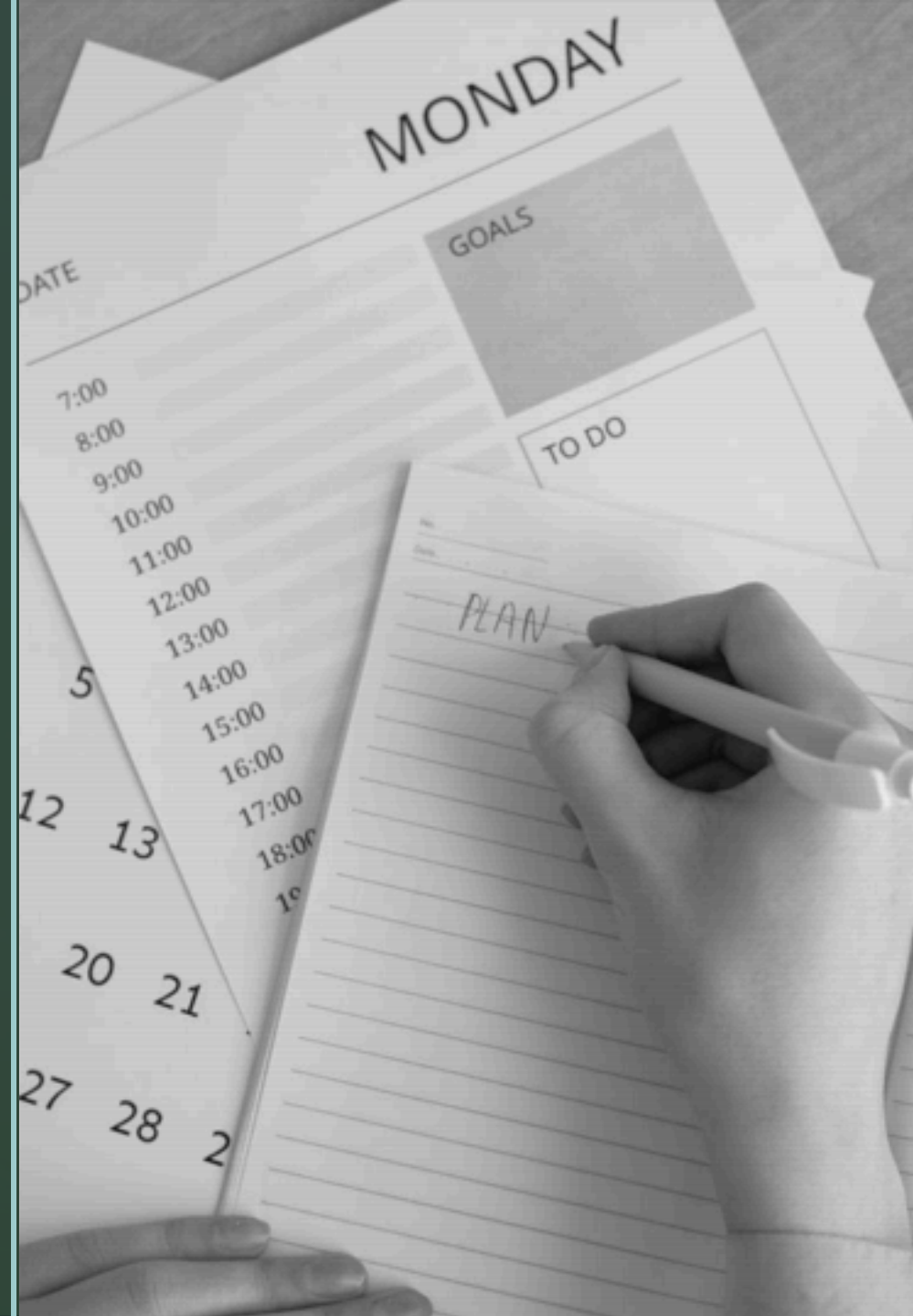
Assegura't que el subjecte de la frase ets tu. Determina si l'objectiu és una acció que pots fer tu o és un objectiu que depèn d'altres persones. L'objectiu ha d'estar sota la teva responsabilitat i el teu control. Exemple correcte: «Quina conducta he de tenir per aconseguir l'afecte dels altres?». Exemple incorrecte: «Vull que la gent em mostri més afecte».

■ 3. Especificació

- Imagina't l'objectiu de la forma més específica, concreta i detallada possible. S'ha de definir: «qui, on, quan, què, com i quant de temps». Exemple correcte: «El meu objectiu és començar a anar al gimnàs Squash amb la meva amiga Marina, els dilluns i dimecres de 8 a 9 per fer sessions de màquines i gimnàstica de manteniment, a partir del dilluns 10 d'octubre». Exemple incorrecte: «El meu objectiu és anar al gimnàs».

4. Evidències

Quan et plantejis l'objectiu, defineix quina serà l'evidència que t'indiqui que has aconseguit el resultat desitjat. Exemple correcte: «Sabré que he aconseguit l'objectiu de tenir conductes per aconseguir l'afecte dels altres perquè jo estaré bé amb mi mateix, perquè notaré mostres d'afecte en forma de somriures i abraçades, perquè participaré en actes socials». L'exemple incorrecte seria no definir cap evidència quan es redacta l'objectiu.

5. Mida

Cal definir un objectiu amb una mida adequada, ni massa gran ni massa petit, per què sigui motivador. Exemple correcte: «Aquesta tarda, a partir de les 4 i fins les 9, pintaré les parets de l'habitació». Exemple incorrecte: «Avui pintaré les tres habitacions i el passadís».

6. Recursos

He de definir els recursos que necessito per aconseguir el meu objectiu. Poden ser recursos materials (diners, espai, infraestructura..); de temps, i l'ajuda d'altres persones i els desitjos d'aconseguir l'objectiu. Exemple correcte: «Aquest estiu, el meu objectiu és passar un mes a Londres. Tinc diners estalviats, parlo un anglès digne, el meu cosí em deixa estar-me al seu pis i tinc ganes de conèixer gent. Exemple incorrecte; «El meu objectiu aquest curs és independitzar-me dels pare (però no tinc diners ni feina, ni pis propi, ni ganes de fer feines domèstiques...)»

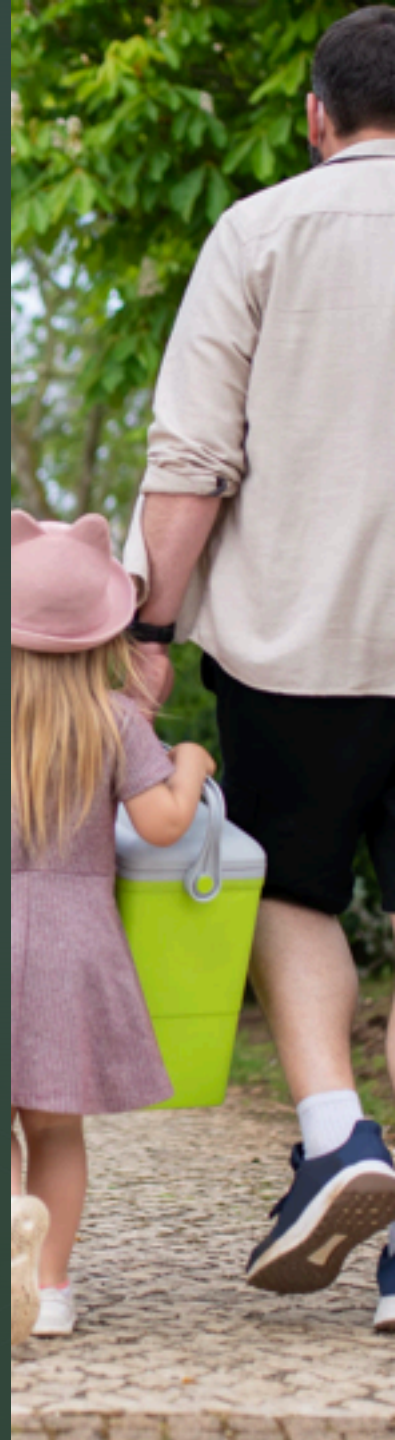

7. Ecologia i conseqüències de l'objectiu

He de valorar com m'afectarà aconseguir l'objectiu i com influirà en les persones del meu entorn, i sempre les conseqüències negatives han de quedar compensades pel benefici d'aconseguir l'objectiu.

Exemple correcte: «El meu objectiu és treballar i estudiar alhora. La feina és de dues hores diàries de dilluns a dijous. D'aquesta manera tinc temps per estudiar, llegir, anar al cinema i relacionar-me amb la família i els amics. És un objectiu ecològic amb mi i amb el meu entorn».

- Exemple incorrecte: «El meu objectiu és treballar i estudiar alhora. Treballo en un bar de 6 de la tarda a 12 de la nit, de dilluns a dissabte». (L'objectiu no és ecològic perquè la feina li impedeix dedicar-se a estudiar adequadament, tenir relacions socials i practicar les seves aficions, i provoca un gran cansament i molt estrès.)

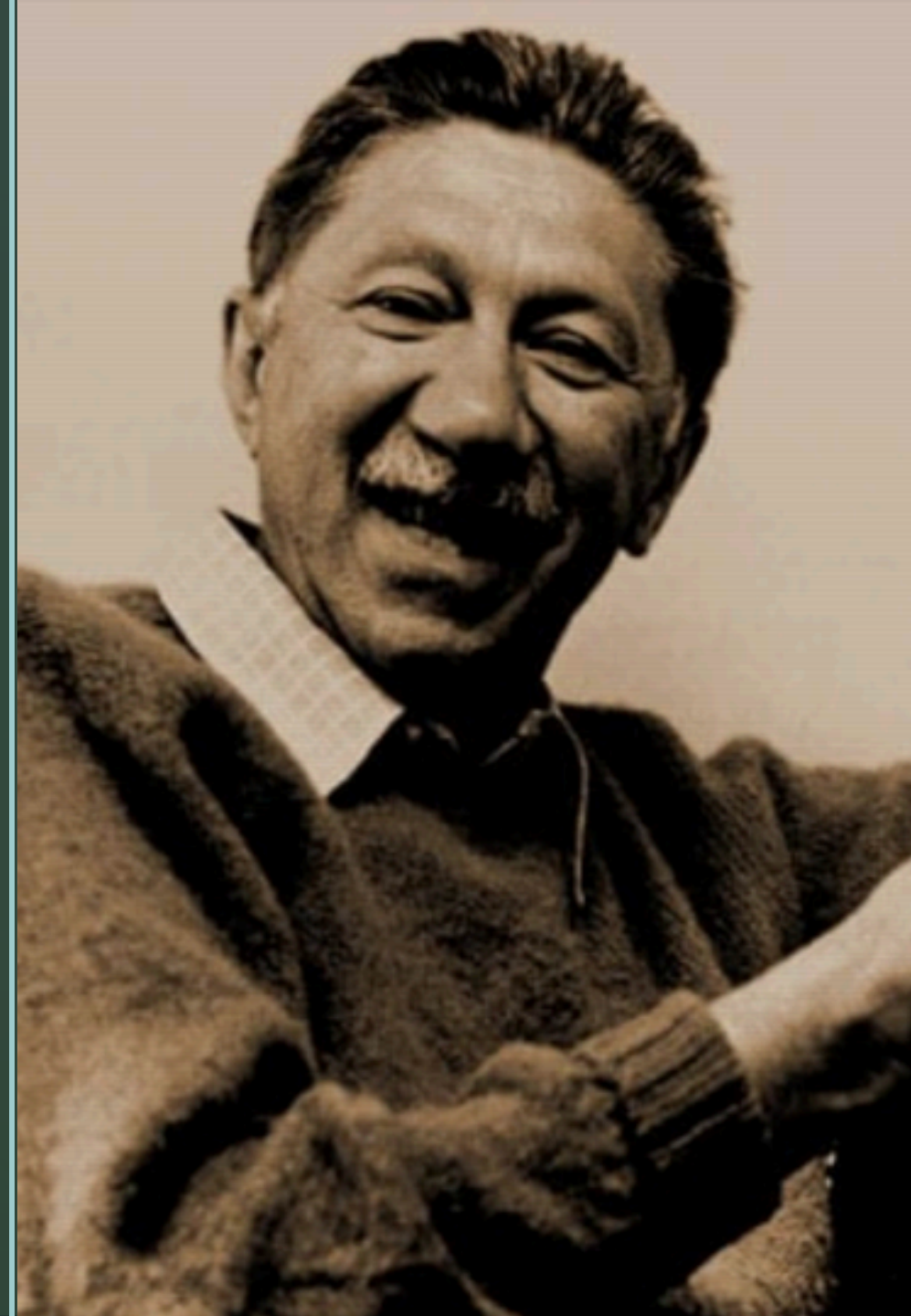
La motivació en relació amb els objectius també es pot donar des de dues perspectives oposades: es pot estar motivat per aconseguir l'objectiu o bé per evitar-lo.

Es podria dir que et dirigeixes cap a un lloc o bé que et dirigeixes justament cap al contrari, com un tipus d'objectiu d'evitació. Tu pots fer els deures perquè et motiva fer-los o bé per evitar suspendre, un càstig o la reprensió de la professora. En tots dos casos (dirigir-se cap a un objectiu o evitar-lo) la motivació pot ser igual de potent i útil.

5.3. Teoria de les motivacions segons Maslow

- El psicòleg humanista Maslow va elaborar una teoria molt completa sobre les motivacions de les persones. Afirmava que tenim dues classes de necessitats: les necessitats deficitàries i les necessitats de creixement.

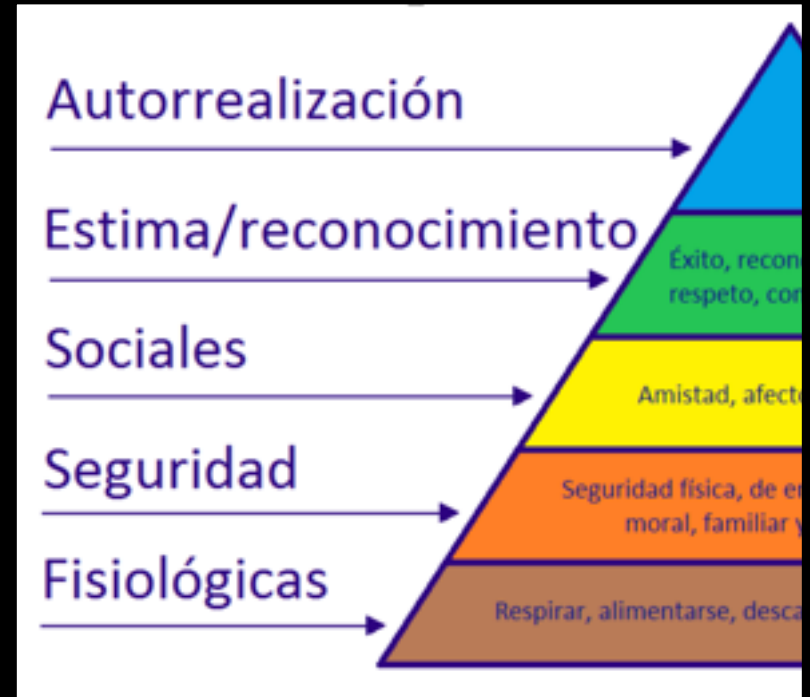

Les necessitats deficitàries són:

- necessitats fisiològiques: menjar, beure, dormir, tenir relacions sexuals, etc.;
- necessitats de protecció i seguretat;
- necessitats d'afecte i acceptació;
- necessitats de valoració.

Les necessitats de creixement són les pròpies de l'autorealització.

Maslow afirma que aquelles necessitats estan ordenades de manera jeràrquica, és a dir, les primeres s'han de satisfer abans que les restants.

L'esglaonament de les necessitats implica una teoria dinàmica de les motivacions de les persones.

1. **Les necessitats fisiològiques** són necessitats que compartim amb els animals i són clarament imprescindibles per a la supervivència.

Són necessitats purament físiques, sense elements de tipus psíquic.

▪2. Les necessitats de protecció i seguretat fan referència a la protecció davant de perills tant físics com psíquics. Són necessitats fonamentals durant la infància i durant tot el procés de creixement. Maslow destaca la gran importància de donar seguretat al nen o nena i les conseqüències que això tindrà en la seva autoestima en el futur.

- 3. Les necessitats d'afecte i acceptació fan referència a la pertinença a un grup: la família, els amics, la classe, un equip esportiu, una entitat cultural, etc. Aquestes necessitats justifiquen les conductes socials de les persones.

- 4. Les necessitats de **valoració** són les que fan referència a la cerca de l'autoestima i, per tant, al concepte positiu d'un mateix. L'autoestima comporta unes relacions més satisfactòries amb els altres i és una mena de fonament bàsic per a la supervivència psíquica.

5. Les necessitats d'autorealització (de creixement) es poden definir com la realització de les possibilitats, les capacitats i el talent propis, i també com el coneixement i l'acceptació plena de la pròpia naturalesa. Maslow exposa aquests exemples de motivacions d'autorealització: ser més creatiu, conèixer els altres cada cop més, ser millor fuster, o simplement, ser un bon ésser humà.